

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **T.** s ustanoveným správcom konkurznej podstaty J., advokátom, Z. Bratislava, **o návrhu na vydanie zálohy z výťažku predaja založeného majetku oddelenému veriteľovi**, na odvolanie oddeleného veriteľa

V., zastúpený Advokátska kancelária S., advokátka, proti opatreniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4K 265/2000-492 zo dňa 18. septembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté opatrenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4K 265/2000-492 zo dňa 18. septembra 2008 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým opatrením vyslovil súhlas s tým, aby správca konkurznej podstaty JUDr. Oliver Korec, advokát, vyplatil oddelenému veriteľovi V., zálohu z výťažku z predaja založeného majetku, a to vo výške 70 % zo sumy 97 454,-- Sk, t. j. vo výške 68 218,-- Sk, do 3 dní od právoplatnosti tohto opatrenia s tým, že v neuspokojenej časti bude pohľadávka oddeleného veriteľa zúčtovaná v konečnej správe a uspokojovaná podľa ďalšieho rozhodnutia súdu.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oddelený veriteľ požiadal konkurzný súd o vydanie výťažku oddeleného veriteľa v súlade s § 28 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“). K žiadosti sa vyjadril správca, ktorý uviedol, že veriteľ má nárok na oddelené uspokojenie z výťažku zo speňaženia

založených nehnuteľnosti a z výt'azku zo speňaženia hnutel'ného majetku. Pôvodný veriteľ, Všeobecná úverová banka, a. s., si v zmysle § 20 ZKV prihláškou podanou dňa 18. 05. 2001 uplatnil pohľadávku s nárokom na oddelené uspokojenie v zmysle § 28 ZKV vo výške 10 400 000,--Sk, pohľadávka bola na prieskumnom pojednávaní dňa 06. 06. 200 popretá v celej výške, ale rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 55 Cbi 204/01-137 bola uznaná v celej výške ako pohľadávka prvej triedy s právom na oddelené uspokojenie. V priebehu konania pohľadávku od pôvodného veriteľa nadobudla S. a. s., ktorá ju postúpila spoločnosti V.. Majetok, ktorý je predmetom zálohu v prospech veriteľa V., bol speňažený spolu vo výške 616 104,-- Sk, z čoho po odpočítaní odpočítateľných položiek v zmysle § 28 ZKV vo výške 518 650,-- Sk zostala suma na vydanie 97 454,-- Sk. Z tej dal súd v súlade s § 28 a § 66b ZKV súhlas na vyplatenie zálohy z výt'azku z predaja oddelenému veriteľovi vo výške 70 %, čo predstavuje 68 218,-- Sk.

Proti tomuto rozhodnutiu podal oddelený veriteľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia skutkového stavu veci. Namietal, že odpočítateľné položky, ktoré správca uplatnil na ťarchu výt'azku zo založených vecí, sú nepreskúmateľné, navyše, následné krátenie takto upraveného výt'azku na 70 % nemá oporu v platnom zákone o konkurze a vyrovnaní. Odpočítateľné položky vypočítal správca pre hnutel'ný majetok vo výške 36 420,--Sk, pre nehnuteľný majetok vo výške 492 879,-- Sk, celkom 529 299,-- Sk. Z uvedenej čiastky je zrejmä len suma, ktorá pripadá na odmenu správcu z výt'azku predaja založených vecí, pričom táto suma nie je správne vypočítaná pri hnutel'nom majetku, kedy správca odmenu vypočítal vo výške 27 536,-- Sk, pričom odmena 10 % z výt'azku speňaženia založených hnutel'ných vecí predstavuje 11 992,40 Sk. Suma, ktorá pripadá na „výdavky správcu, náklady správy a speňaženia týkajúce sa súboru“ pod písm. d) v tabuľke pre hnutel'né a nehnuteľné veci, je podľa názoru odvolateľa nepreskúmateľná, pretože jednak v prílohe č. 3 sú pod písm. c) uvedené náklady speňažovania, vrátane položky „právne služby“ a uhrádzanie takýchto výdavkov na ťarchu konkurznej podstaty odvolateľ zásadne odmieta, a jednak najvyššiu sumu 322 244,-- Sk odpočítateľnej položky predstavuje daň z nehnuteľnosti, pričom nemožno zistiť, či je uplatnená na ťarchu oddeleného veriteľa oprávnene. Správca navrhol súdu krátiť čistý výt'azok o ďalších 30 %, takže navrhnutá suma predstavuje 11 % z reálne dosiahnutého výt'azku speňaženia založenej veci a zvyšok bol použitý resp. bude slúžiť na úhradu nákladov a odmenu správcu. Právny poriadok Slovenskej republiky chráni záložného veriteľa tým,

že má právo na uspokojenie svojej pohľadávky speňažením založenej veci. V prípade realizácie záložného práva v exekučnej dražbe znižujú výtťažok z dražby vydaný oddelenému veriteľovi trovy exekúcie. V prípade realizácie záložného práva dobrovoľnou dražbou je postup rovnaký. Nemožno pripustiť, aby sa záložný veriteľ v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok svojho dlžníka dostal do horšieho právneho postavenia, kedy zo speňaženia založenej veci získa len zlomok jej hodnoty. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnuté opatrenie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ OSP, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 28 ods. 2 ZKV, výtťažok zo speňaženia majetku podľa odseku 1 do výšky zabezpečenej pohľadávky správca vydá so súhlasom súdu konkurzným veriteľom po odpočítaní nákladov správy, speňaženia, vydania výtťažku, odmeny a výdavkov správcu. Ak sa výtťažok z predaja majetku vydá viacerým oddeleným veriteľom, podieľajú sa na uvedených nákladoch pomerne. Ak zabezpečená pohľadávka nebola takto plne uspokojená, považuje sa jej neuspokojená časť za pohľadávku prihlásenú podľa § 20.

Podľa § 28 ods. 4 ZKV, ak výtťažok zo speňaženia ostatného majetku patriaceho do podstaty nestačí na úhradu odmeny a výdavkov správcu a na úhradu nákladov spojených s udržiavaním a so správou podstaty a odmenu a výdavky správcu nemožno v plnom rozsahu uhradiť ani z preddavku na trovy konkurzu (§ 5 ods. 2), možno oddeleným veriteľom vydať najviac 70 % výtťažku zo speňaženia na nich pripadajúcich podľa odseku 1. Zostávajúca časť sa vysporiada po speňažení podstaty alebo pri rozvrhu.

Súd prvého stupňa napadnutým opatrením dal správcovi súhlas na vyplatenie zálohu z výtťažku predaja založeného majetku oddelenému veriteľovi po odpočítaní správcom vyčíslených nákladov správy, speňaženia, odmeny a výdavkov správcu, navyše krátenú o 30 % v zmysle citovaných ustanovení ZKV.

Odvolací súd sa stotožňuje s námietkami odvolateľa, že jeho rozhodnutie, pokiaľ ide o určenie sumy na vyplatenie, nie je preskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Súd

v rozhodnutí ničím neodôvodnil splnenie zákonných podmienok pre krátenie zálohu z výťažku na 70 %, a pokiaľ ide o odpočítateľné položky v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol len celkovú sumu odpočítateľných položiek vo výške 518 650,-- Sk, ktorej správnosť nie je preskúmateľná ani v spojení s návrhom správcu zo dňa 05. 09. 2008 (v ktorom navyše odpočítateľné položky predstavujú spolu sumu 529 299,-- Sk) už aj z dôvodov uvedených v odvolaní. Takýmto postupom bola odvolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom, čo zakladá dôvod na zrušenie jeho rozhodnutia a vrátenia veci na nové konanie.

Vzhľadom na uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 3 OSP napadnuté opatrenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. októbra 2007

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.